

Vi (Mogens Hald, Peter Storgaard og jeg) forlod Bjerringbro kl. 22.00 fredag aften i vores Taunus 17M med kurs mod Århus, nærmere bestemt i første omgang Mogens' søster, Åse, hvor vi drak kaffe.

Halv tolv kørte vi ned mod havnen, hvor vi entrede "Hans Broge", og medens mine forældre kørte mod Bjerringbro, satte vi kursen mod København. Tiden ombord fik vi til at gå med at spille kort - i hvert fald til kl. 02. Så sov Mogens, medens Peter og jeg spillede videre et par timer, inden vi også prøvede at få lidt hvile. Kl. 06 blev der serveret kaffe i restauranten, og der sad vi så til kl 07.15, hvor vi lagde til kajen i København.

Så tog vi en taxa ud til lufthavnen, hvor vi var ved 08-tiden. Efter planen skulle flyet mod Malmø afgang kl. 09.15, men på grund af SAS-strejken var tidspunktet blevet udsat til kl. 10.00, hvor vi så skulle med et charterfly fra Cimbrer Air. I Malmø skulle vi med det "rigtige" fly til Rimini, som skulle afgang kl. 11.15, men på grund af yderligere forsinkelse med

Cimbrer Air blev vi så sent på den, at det ikke kunne nås at være i Malmø til tiden. Vi havde nu ventet i 3 timer i lufthavnen og var ved at være godt trætte af det, selvom vi på bedste måde forsøgte at få tiden til at gå med at spise pølser og - da vi blev lukket ind i transithallen - med at se på alle de toldfrie varer, som vi kunne købe der. Mogens og Peter købte hver et karton cigaretter til 15 kr. Ellers så vi på alle de forskellige nationaliteter, som befandt sig i lufthavnen, og da det ikke var sjovt mere, spillede vi kort.

Men så endelig kl. 11.20 blev det nævnt i højtaleren, at det nu var vores tur til at blive sendt i luften, og vi gik ud til maskinen fra Cimbrer Air, spændte på hvilke medpassagerer vi fik fra Danmark. Det viste sig at være 5 piger fra Nykøbing Falster, hvilke var de eneste, som skulle til Rimini. Efter 5 min. flyvning landede vi på Bulltofta flyveplads i Malmø, hvor vi fik at vide, at flyet med afgang kl 11.15 desværre ikke havde kunnet vente på os, men kl. 22.30 ville et nyt fly sende et hold nye feriegæster til Rimini, og det kunne vi så komme med.

I mellemtiden kunne vi tilbringe tiden på et hotel i byen. Det viste sig at være et mægtig fint sted, nemlig Hotel Savoy, og vi blev vartet op i alle ender og kanter af 3 tjenere. Først da vi ankom, fik vi frokost med 3 retter mad og en øl til. Da dette var overstået, gik vi ned for at se lidt på byen og måske være så heldige at finde en ølkælder. Efter nogen tids forgæves søgning fandt vi endelig en tilfældig restaurant og fik os tre Tuborg. Lidt efter kom en ret beruset, men ellers nydeligt udseende herre, hen til os, og han gav os endnu en øl. Det var en vældig festlig person, og vi tilbragte et par muntre timer i hans selskab, inden vi igen gik tilbage til hotellet til kaffen. Da den var overstået, gik Peter og jeg ind på hotellets bar og fik os to kander øl i store trækrus. Pris per styk 10 kr.

Vi spiste igen til aften kl 18, hvorefter vi sad og underholdt hinanden, til vi skulle ud i lufthavnen igen kl. 21. Dette skete så i en af rejseselskabet bestilt taxa, og efter

10 min halsbrækkende venstre-side-kørsel nåede vi igen lufthavnen, som i hvert fald i sammenligning med vor egen i Kastrup nærmest lignede et venteværelse på en snavset jernbanestation. Efter yderligere 20 min forsinkelse kom vi så endelig i luften ca. kl. 24, hvor vi straks efter start blev overrasket af et par store lufthuller, som kunne sammenlignes med en rutschebanetur. Men ellers forløb turen godt med et udmærket måltid mad oven i, bestående af skinke, majs, ærter og kaffe med kransekage. Efter 3 ½ times flyvning nåede vi så Rimini, men på grund af mørket kunne vi kun dårligt danne os et indtryk af byen.

Efter udstigning fra flyet blev vi skiftet over i busser, som transporterede os til vort Hotel Astoria, hvor vi efter en rundtur i kvarteret straks gik i seng.

Næste dag gik turen rundt til de nærmeste barer, hvoraf der var en hel del. Vort hotel ligger i en gade udelukkende bestående af hoteller, barer, fortovsrestauranter og forretninger. Da vi nåede til middagstid kl. 13 var vi derfor alle ganske godt tilpasse, og da vi så til middagen fik en flaske hvidvin - og jeg drak næsten det hele - var det sket. Mogens og Peter gik til stranden, mens jeg lå og brækkede mig og sov på værelset. Da det imidlertid begyndte at regne, blev der heller ikke for deres vedkommende nogen strandtur ud af det i denne omgang.

Næste dag, mandag, tog vi ind til byen, så snart vi var stået op (ca. kl. 11), hvor vi gik rundt, så på forretninger og købte lidt. Bl.a. købte jeg en LP med The Shadows og Mogens en plade med The Beach Boys. Om aftenen var vi på en natklub uden for byen, som hedder La Lanterna. Der havde rejseselskabet arrangeret en grise-fest med deltagelse fra alle deres hoteller i Rimini. Først fik vi en flaske champagne, hvorefter orkestret spillede til dans. Ved 23-tiden blev der serveret grisekød og grøntsager + rødvin - altsammen incl. i prisen på 2200 lire (100 lire var ca. 1,15 kr, dvs ca. 25 kr). Kl. 24 sluttede festen, og da vi kom hjem, fik vi at vide af portieren, Jimmy, at 4 engelske piger ikke var kommet hjem endnu. Dem ventede vi så på, og da de lidt senere dukkede op, dansede vi lidt med dem og snakkede engelsk ud af begge ører. Vi sluttede ved 04-tiden.

Tirsdag stod vi op ved middagstid, hvorefter vi gik ned på stranden til aften. Efter at vi havde spist, gik vi hen på vor stamcafe, Café de la Promenade, og fik os en "grande" (et 1-liters krus med tysk øl). Ved siden af os sad to piger, som vi satte os over til. Efter nogen tids forløb fik vi dem med hjem på hotellet, hvor vi dansede lidt og derefter fulgte dem hjem. De talte kun italiensk, men ved hjælp af ordbøger og fagter lykkedes det os at holde samtalen i gang hele aftenen. Mogens var med den ene, jeg med den anden. Peter drak videre.

Onsdag sov vi igen til middag, badede om eftermiddagen, og efter en "grande" gik vi hjem til hotellet, hvor vi havde fået to underskønne tyske piger, som også boede der, til at komme og danse med os. Imidlertid var englænderne også kommet, og

dem sad Mogens sammen med, mens Peter og jeg dansede med de tyske piger. Vi spillede især Mogens' plade med The Beach Boys - Help Me Ronda osv. Da de så ville op, gik jeg ned til Mogens og englænderne og fik lidt sjov med dem - og så igen ved 04-tiden i seng.

Torsdag op til middag og bade, og om aftenen var Peter og Mogens til Midsommerfest, mens jeg blev på hotellet.

Fredag op til middag. Peter og jeg var så inde i byen at handle. Vi købte bl.a. 1 pande hver, hvor maden ikke kan brænde på, jeg en flaske vodka og Peter nogle gaver til sine søskende. Jeg købte også til Bjarnes og Ivans børn. Om aftenen var

vi først henne og få to "grande" og så på natklub Embassy. Der var vi først sammen med et hold svenskere, men det var inte bra, så vi gik videre og fandt et hold mere. Dem var vi så med, og det var godt. Det varede dog ikke længe, før de skulle hjem, og så var det sket. De boede i Riccione noget herfra, og de var med en bus. Da de så gik, gik vi også for at finde noget andet. Lidt henne ad gaden så Mogens og jeg to dejlige svenske piger, som vi begyndte at snakke med. Lidt efter lidt gik det så op for os, at de tilhørte det selskab, som vi havde været med på natklubben, og at de to piger vi havde været sammen med stod og så på os ude ved vejen, mens de ventede på en bus. DET var flovt. Vi gik så ind på en bar og fik noget at drikke og spise.

Til middag får vi altid her på hotellet noget spaghetti og derefter en fiske- eller kødret med grøntsager og til sidst frugt. Om aftenen først en dejlig suppe, så en fiske- eller kødet og slutter af med frugt. Peter spiser ingen ting udover suppen, og al hans mad går også i min mave. Ellers har der været fint vejr undtagen de to første dage.

Lørdag sov vi til middag, gik så ned at bade, hvor vi mødte de to italienske piger fra forleden. Vi regnede dem ikke rigtig, så vi sagde ikke noget til dem. Vi købte ind i varehuset Omoria en dåse danske pølser fra Tulip i Vejle, noget tysk rugbrød og italiensk hamburgerryg. Det lavede vi til et festmåltid efter aftensmaden. Bagefter var vi så henne og få to 2 "grande" sammen med de 4 danskere, vi rejste herved med. Derefter hjem på hotellet, men de ville op og sove. Så gik Peter og jeg på tourné og jeg fik hikke. Så hjem på hotellet igen, og der sad Mogens og vores gode ven bartenderen Vittorio med to svenske piger. Så gik Peter og jeg videre - stadigvæk med hikke, for endelig, da alle barerne havde lukket, at gå i seng ved 4-tiden.

Søndag stod vi op til middag og gik så ned at bade. Det blæste en smule, og bølgerne i Adriaterhavet var ret høje. Mens vi var dernede, spillede vi fodbold, og ved

et uheld kom først Peter og så Mogens til at tackle min lilletå, så den blev forstuvet. Om aftenen var vi henne at få en "grande", så gik jeg i seng, mens Peter og Mogens fortsatte sammen med de to fra Viborg, som kom lørdag, og som også bor her på hotellet.

Vi har fået mange gode venner, mens vi har været her. Først og fremmest Vittorio,

bartenderen, som er en vældig flink og sympatisk ung mand på 20 år. Også de andre tjenere, hans bror Louis og Willmoe er flinke, og vi bader som regel med dem om eftermiddagen. Portieren Jimmy er ualmindelig flink og tjenestevillig og kan til forskel fra tjenerne lidt "udenlandsk". Men ellers klarer vi os med den smule italiensk vi har lært, ordbøger og fagter. Det går udmærket.

På hotellet har de noget vældig godt italiensk øl "Leone Birra", som jeg drikker en lille flaske "piccola" af, hver gang jeg er i baren. Men ellers er det mest kendte Drejer Birra ikke videre god. Champagne drikker vi, når vi har piger med til dans - 500 lira per flaske (ca. 5,50 kr). Hotellet er udmærket med bad og stuepiger, vort værelse på 2. etage. Lige overfor vort vindue er der et hold murere imidlertid i gang med at bygge et nyt hotel, og hver formiddag, når vi trænger hårdt til søvn, laver de et spektakel, som om de var betalt for at vække os. Vi har dog snart vænnet os til larmen.

Mandag morgen blev vi vækket kl. 07.15, da selskabet havde arrangeret en udflugt til San Marino. Det var jo et andet tidspunkt, end vi var vant til, men vi kom dog ud af sengen. Vi prøvede også for første gang at få morgenmad bestående af te og nogle meget tørre boller med smør og marmelade. Bussen afgik kl. 08.30, og i løbet af næsten en time var vi så i lilleput-staten San Marino. Vi traskede gennem byens stejle og smalle gader, der alle var omkranset af souvenirforretninger, så fantastisk mange, at det næsten er utroligt. Indehaverne kom også løbende forklarende på en blanding af alle mulige sprog, hvor gode netop DERES varer var, og bare man et øjeblik stod stille og betragtede det farverige udbud af varer, havde man straks en eller anden hængende, og så var der kun ét at gøre, hvis man da ikke var interesseret: At vende ham ryggen og gå. Det eneste erhverv jeg kan tænke mig byens befolkning har udover souvenirsforretninger, er fortovsrestauranter

med champagne brygget i staten. En fremragende champagne i øvrigt: Spumante San Marino.

Vi skulle med bussen tilbage kl. 12, men da vi kl 12 befandt os et meget øde sted, havde vi næsten opgivet håbet om at komme med hjem. Så opdager vi dog en trappe, som førte lige

ned til pladsen, hvor vore busser holder. Da vi kom hjem, gik vi op og sov lidt, og det fortsatte vi med til kl 16, hvor Mogens og jeg gik ned på stranden og tog solbad. Peter blev på værelset. På hjemvejen en time senere, gjorde vi holdt ved en fortovsrestaurant og fik en øl og en toast med ost og skinke, som er blevet vor nationalret hernede. Hotellet ligger ca. 500 meter fra stranden, og når vi har krydset gaden, skal vi ned ad en lille vej, hvorpå vi når selve strandpromenaden. Over den, og vi befinder os på stranden.

Efter aftensmaden tog vi lige to "Grande", hvorpå klokken nærmede sig 22.30. Så gik Peter og jeg på Embassy natklub, mens Mogens var blevet væk. Der bestilte vi en flaske champagne, og vi dansede lidt. Der var så optræden af to akrobater, hvorpå vi igen fandt Mogens. Kl. 02 gik Peter og jeg, medens Mogens, der havde fundet en svensk pige, blev der. Vi gik så hen og fik os en "Medio" sammen med en italiener, som kunne tale engelsk. Han er i et rejsebureau lige overfor vores bar. Vi fik os også en enkelt toast. Kl 03 gik vi så i seng.

Tirsdag sov vi til middag, gik så ud at bade - dog uden Mogens, som var sammen med sin pige fra i aftes på stranden ved hendes hotel. Om aftenen snuppede vi 2½ grande og en flaske champagne, hvorpå jeg gik op, mens Mogens og Peter gik på Embassy. Jeg var i øvrigt - lige som de andre - blevet godt fuld og på rulleskøjter, og da jeg var med Mogens oppe efter cigaretter, faldt jeg om på sengen og blev liggende, til jeg vågnede næste morgen kl. 10.

Så fik jeg Peter vækket også, da der jo om onsdagen er stort marked inde i byen. Vi vandrede så af sted, for dét at komme med én af bybusserne, var simpelt hen umuligt pga overfyldte. På vejen ind til byen standsede en Fiat 500 og tiltalte os (kun Peter og jeg, da Mogens sov). Han ville sælge os en ægte guldring med 3 diamanter til 200 kr stykket. Ringene så mægtig fine ud, og diamanterne kunne ridse i bilruden. Da prisen så var faldet til 50 kr købte vi en hver. Det må dog lige indskydes, at vi efter 5 timers søvn oven på en ordentlig brandert og en øl, da vi gik, havde forårsaget, at vi stadigvæk var lidt fulde. Vi nåede ind på markedspladsen, som fyldte næsten hele byen. Torvet og alle sidegaderne var tætpakket med boder og en usandsynlig masse mennesker. Vi købte flere ting, bl.a. købte jeg en læderhat til mig selv og en taske til mor, og flere småting. Peter købte også lidt, men da vi havde brugt 100 kr på ringene, var der ikke så meget tilbage, at vi rigtig kunne komme til at handle. Ellers kunne vi have fået et "ægte" guldur for 25 kr og alle varerne til halv pris. Ellers meget sjovt at gå og handle sådan et sted. Kl. 13 var vi hjemme igen, dog uden at have spist noget. Om eftermiddagen sad vi og snakkede med nogle italienere, som vi var kommet til at kende ret godt. Det var to søstre med hver et barn. De var vældig flinke, og vi kom også til at tale om vor diamant-ring. Peter og jeg, som indtil da havde gået i et lønligt håb om, at de måske var en formue værd, fik her grundigt revideret denne opfattelse. De var falske, sagde pigerne, og det med en overbevisning, som lod al tvivl gå til grund. Det var der ikke noget at gøre ved, og vi gik om aftenen hen for at slukke tørsten med en "grande", men da Peter og jeg jo pludselig ikke rigtig havde nogle penge, gik vi i seng kl. 01, mens Mogens gik på Embassy. Der fandt han en pige fra Lapland, som han var med hjemme.

Torsdag sov han derfor hele formiddagen, mens Peter og jeg gik ned på stranden et par timer før middagen. Over middag gik Mogens og jeg derned, mens Peter sov. Om aftenen var Mogens og Peter henne at få en "grande", men jeg fik en flaske champagne. Så gik vi op på Embassy, hvor Mogens var sammen med Lappen fra i aftes. Hun var sammen med to veninder. Ingen af dem ville dog danse med mig, så jeg gik på jagt. Der fandt jeg en sød pige, som - da vi dansede - jeg spurgte "Are you from Sweden"?, da 75% af pigerne på Embassy var derfra. NO, sagde hun, I am from Denmark. Det var vel nok en overraskelse, og vi snakkede løs de næste par danse. Så pludselig kom hun og sagde, at nu hun tog hjem sammen med sin mor, som var med. Jeg blev så overrasket, at jeg helt glemte at aftale noget andet, så hende ser jeg nok aldrig mere. Hun hed Ritta og var fra Gråsten. Jeg kan heller ikke huske hotellets navn. Så gik Peter og jeg også hjem. Mogens blev der sammen med sin dame, og han kom først hjem hen ad morgenstunden. Om natten havde både Peter og jeg mareridt. f.eks. så jeg nogle damer herinde, meget livagtigt, men da lyset blev tændt, var de fuldstændig borte. Meget mystisk.

Freddag formiddag gik Peter og jeg ind til byen for at købe en flaske gin. Det var den endnu varmeste dag på turen, hvilket siger ikke så lidt, og vi tørstede, som var vi ude i ørkenen. På grund af pengemangel var det os nemlig umuligt at få noget at slukke tørsten med. Om eftermiddagen var vi alle tre nede på stranden, hvor vi badede, spillede fodbold og tog solbad til kl. halv syv, hvorefter vi gik hjem på hotellet. Om aftenen spillede vi kort; dog først efter at vi havde været ude at tage en sidste afsked med barerne og købe nogle små flasker med forskellig spiritus i. Jeg købte desuden en flaske champagne, og på vejen hjem kom vi forbi et ringspil, hvor vi, hvis vi kunne få ringen om halsen på en flaske muskateller, måtte få hele flasken. Det kostede 100 lire, og da jeg var så heldig at vinde en flaske, gik turen hjem på hotellet til et glas og et spil kort. Der sad vi så til kl. 01, hvorefter vi - efter en sidste drink på Café de Promenade - gik i seng.

Lørdag morgen stod vi op kl 09, og for 2. gang på turen fik vi morgenmad. Derefter pakkede vi, og det lykkedes virkelig at få både bagage, gaver og alle flaskerne stoppet i kufferterne. Mogens havde en fl. gin, en fl. Heering og to fl. muskateller. Peter havde pga pengemangel kun to fl. muskateller. Jeg havde en fl. vodka, en fl. gin og to fl. muskateller. Det er tilladt for hver at have en fl. spiritus og en fl. vin, så vi var godt forsynet.